

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita S. Mavri Caesennatis Episcopi, ex ea quæ est per D. Petrum
Damianum, Episcopum Ostiensem: Missus est in Legatum, ab
Archiepiscopo Rauennate, Mauto itidem nominato, ad Synodum
Romana[m] à S. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

VITA S. MAURI CAESENATIS
 Episcopi, ex ea qua est per D. Petrum Damianum
 Episcopum Ostiensem. Missus est in Legatum, ab
 Archiepiscopo Rademate, Mauro itidem nominato,
 Synodum Romanam à S. Martino Papa & Mar-
 tyre celebratam, Anno Domini 649. Mar-
 tini Pontificis praefati i. Constan-
 tis Imperatoris 8.

Vide C. Ba-
 ron. Tom 5.
 Anna. Eccl.

10. Ianuarij.

S. Maurus,
 Caesennae
 praeficitur
 Episcopus.

Construit
 sibi cellam.

BEATVS Maurus quanquam cum priore
 adhuc personam ageret omnibus esse
 virtutis & prudentiae laudib. ornatissim.
 postquam tamen ad Caesennatis Ecclesiae cat-
 dram divina providentia proiectus fuit, tam
 mirabili virtutum omnium splendore sibi suis
 praefulsit, ut cum eo lux ecclesiae illius pariter es-
 tincta putaretur. Ita namq. commissam sibi eccle-
 siam gubernabat, ut nunquam vel ad momentum
 mentis suae oculos, à rerum diuinarum contem-
 platione auerteret. Construxerat sibi vir sanctus
 cellulam quandam, in monte quatuor fere stadia
 ab urbe semoto, vnde per totam diocesim con-
 modus admodum prospectus patebat, in qua factis
 quadragesimali tempore ieiunijs & orationibus
 strenue operam dabat, & si quando de Ecclesiae
 negotijs furari poterat, ad eandem cellulam
 velut ad dulcium epularum conuiuium recu-
 rebat. Illic denique fluentum diuinae contem-
 plationis avidis mentis suae faucibus haurie-
 bat: vnde postmodum amentia proximorum po-
 ctora, sanctae praedicationis poculo recreabat.
 Illo plane loco quasi pro balneo utebatur; ibi
 enim curabat abluere, si quam ex secularium ho-
 minum collocutione aut verbi aut cogitationis
 macula

maculam contraxisset, & pulverem mundanę conversationis, sine quo hæc humanę mortalitatis via non carpitur, crebris illie lachrymarum fontibus abstergebat. Ille igitur locus, qui sancto viro in vitam tam dilectus & familiaris extitit, post mortem quoque eius sepultura meruit insigniri.

Nam corpus eius in saxea arca reconditum, iuxta parvam basilicam, quam ipse cõstruxerat est collocatum. Est autem nunc celebre monasterium in prædicto monte, in quo vir Dei orare consueverat, ad honorem beatę virginis cõstruētum, quod mons Mauri ex antiqua populi consuetudine dicitur: & quidem locus ille non immeritò sancti viri vocabulo decoratur.

Cum igitur arca illa, vbi beati viri corpusculum clauderetur, iuxta præfatam ecclesiam, terra vniq̃ue crescente congerie, delitesceret, & in saxi ipsius summitas solo tenus emineret, cõtigit vt homo quidam cum litanijs adueniens, solida caligã ligulã, repenti illic pedem poneret & in tale existimans, securè ligaret. Vincit igitur talis, cum iam vellet abscedere, pedem nullo modo potuit amouere. Cumq̃ue diu conaretur, & omnia tentans, huc illucq̃ue se verteret, pes nihilominus stabat immotus, & velut quibusdã clavis saxo tenebatur affixus. Stabat miser ignoti criminis reus, donec repentino populi aduentante cõcursum, alij malleis, alij securib. gestientes, partem lapidis præciderunt, & post multa, vix hominem de saxo exsculpere potuerunt. Mox lætantis turbę clamor exoritur, mira Dei virtus extollitur, & beati Mauri tumulus dignus reuerentia indicatur.

Erat prædicti cœnobij monachus quidam Tenno nomine, qui grandæus iam & ipsa canitie venera-

In ea conditū est corpus eius.

Mons Mauri.

Miraculum.

Tumulus sancti viri innotescit.

Aa nera-

nerabundus, acerrima vi febrü vrgebat. Cuiusque nulla medicinali cura, nullo prorſus humo studio ad incolunitatis ſtatum redire poſſet, cuidam ſux materteræ, religioſæ videlicet ſanctimoniæ, nocturno ſilentio Beatus Maurus apparuit, eiſque dixit. Si vis, inquit, ne partum ex ea, quam patitur ægritudine conualeſcere, denuncia ei, vt ſepulchrum meum ſacrosancto crucis ſigno honoret, omniſque anno ſolemnitatem mihi celebrare deuoneat. Cumq; ille gaſtenter, beati viri oraculum impletet, commoſiſceribus precipitanter omnem ignei languorem euomuit, & mox priſtinæ ſanitati reſtituit dignas Saluatori Deo gratias egit, & B. Mauri oraculum, quod in ſe expertus fuerat, ad gloriæ nominis Dei, multis indicare curauit. Iam igne celebri vtriuſque ſigni fama volitante per populum, cœperunt multi ad ſacras beati viri reliquias deuotè concurrere, piſſque eius meritis ſuas animas attentius commendare. Nonnulli etiam diuerſis morbis laborantes, dum vel detritam pulchralis marmoris limaturam biberent, vt beati confessoris miſericordiã ſuſſis tantum modis precibus implorarent, ſani & incolumes ad propria ſunt reuerſi, quocunq; fuiſſent vinculo ægritudinis obligati; Videres miſerabilium languidorum ſoluta cadauera, alieno prius adminiculo ſuſtentante deferri, qui mox cum magna exultatione atque tripudio remeabant, ſaluti priſtinæ reparati.

Liberatur febricitans miro modo.

Multi contrahunt morbi di.

Sanctus contractus idem que cæcus.

Tempore quodam ad B. Mauri tumultum delatus est rusticus, gemina morborum passione oppressus, contractus videlicet ac cæcus; sed postquam esset oratum, & lux amiſſa ad oculos redijt, & rigida membra fugatus languor abſoluit.

Procinus videns se homo sanitati tam mirabiliter redditum, quas valebat gratias agens, beato se in eius seruum perpetuo iure contradidit, man surumque se in eius obsequio donec adiuueret, deuouit. Qui percepta salutis munere, penè per decennium fruens, postmodum fragilitati carnis enormiter cessit, vxoremque sibi non fausto coniugio copulauit. Mox enim vt luxuriandi voluptate potitus est, oculorum lumen funditus perdidit, & quamdiu vixit in eadem cæcitate permanfit.

Alio quoq; tempore dæmoniaca quædã ad altare beati viri deducta est, quã tanto pestifer spiritus furore repleuerat, vt eam sibi quasi organũ faciens, multa per os eius, sacrilega insania proferebat, diras voces emitteret, & velut canis rabidus crebris naubatibus elatraret. Triduo autem postquam illuc perducta est, vehementi quodam impetu sanguinem vomuit, & ita malignum spiritum a quo tenebatur, eiecit. Aliã quãdam mulier necessitati rei familiaris plusquam deberet intentã, in festiuitate S. Zaphiri triticum purgare non timuit, que ilicò diuino percussa iudicio brachijs amictis obriguit, & eodem modo ac si capistrum ad hoc ventilare videretur, tremere infeliciter cepit. Hac iraque cum ante B. Mauri altare deducta fuisset, & nunquam se vterius quippiam tale futurum polliceretur, mox omnipotentis Dei misericordia, stupida mulieris brachia ad libertatẽ proprij vigoris reformauit. Rursus alia mulier que profluuio sanguinis insanabili plaga vexabatur, tandem in extremis angustijs constituta, mudo linteo B. Mauri mausolum cooperuit, & ita diuinitus liberata, omnem prorsus molestiam laciidi languoris euasit.

Liberatur dæmoniaca.

Punitur festum diem Violans.

Sanatur.

Item alia.

Rurſus alia

Item alia mulier ita erat violentiffimi lægoris immanitate contorta, vt ſoluto naturæ ordine ora teneret poſt ſe, ceruicem faceret ante ſe. Quæ ſimiliter ſuper B. Mauri memoria linæum potius & protinùs ſanitate recepta, quibusq; mèbris ſuum naturæ reſtituit. Alia quoq; mulier, amiffi lumine, de Aquitaniz finibus deducta, obſtinatiſſimè teſtabatur, quòd nunquam inde recederet niſi per B. Mauri mèrita lumen, quod amiſerat, recepiſſet. Sic magno fidei fervore ſuccenſa, in tuguriolum iuxta eccleſiæ parietem compila, vt quodammodo potius habitaculum, quam reparare videretur hoſpitiū. Cumq; per oculo inſtantiſſimè fuiſſet oratum, lumen quod quaſibat, diuina gratia largiente recepit: & digno luminatori ſuo Deo & Mauro eius famulo gratia retulit. Hæc de virtutibus, quæ omnipotens Dominus per beatum confeſſorem ſuum Maurum operari dignatus eſt, pauca perſcripſimus: vt ad glorificandam diuinæ maièſtatis potentiam vſtræ charitatis ſtadium incitemus.

Cæz reſtituitur lumen.

VITA ET RES GESTAE S. EUTHYMII ABBATIS, ex ijs quas Cyrillus Monachus, eius diſcipulus, accuratè admodum conſcripſit, omni fideiſſimas. Migratit è corpore anno Domini 472. Simplicij Papæ, S. Leonis Imperat. 16. Aetatis verò ſuae nonageſimo nono. Fuit & alius eiusdem nominis Athonachus, qui clarus habitus eſt in Aegypto, temporibus Arcadij Imperat. laepſus poſtea in Origenſium.

Vide Caf. Baron. Tomo 6. Anna. & Notat. in Mart. Rom.

30. Ianuarij.

VT Valens gubernacula attingit Imperij, liano è vita miſerè ſublato, Gentiliū reſta-